

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informácie</i>	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2004/C 190/01	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. júna 2004 vo veci C-454/01: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko („Smernica Rady 96/59/ES — Nakladanie s odpadmi — Zneškodnenie polychlórovaných bifenylov a polychlórovaných terfenylov“) 1	1
2004/C 190/02	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 10. júna 2004 vo veci C-87/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianska republika (Žaloba o nesplnenie povinnosti — Ochrana životného prostredia — Smernica č. 85/337/EHS — Preverenie vplyvov určitých verejných alebo súkromných projektov — Projekt „Lotto Zero“) 1	1
2004/C 190/03	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. júna 2004 vo veci C-168/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Oberster Gerichtshof): Rudolf Kronhofer proti Marianne Maier, Christian Möller, Wirich Hofius, Zeki Karan („Bruselský dohovor — Článok 5, bod 3 — Príslušnosť vo veciach zodpovednosti za delikty a kvázi-delikty — Miesto, kde došlo ku skutočnosti súvisiacej so škodou — Majetková ujma, ktorá vznikla v súvislosti s umiestňovaním kapitálu v inom štáte, ktorý je zmluvnou stranou“) 2	2
2004/C 190/04	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 8. júna 2004 vo veci C-220/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Oberster Gerichtshof): Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten proti Wirtschaftskammer Österreich („Zásada rovnakej odmeny za prácu pre mužov a ženy — Pojem odmeny — Započítanie doby výkonu vojenskej služby pre výpočet odstupného — Možnosť porovnať pracovníkov, ktorí vykonali vojenskú službu a pracovníčky, ktoré po skončení materskej dovolenky čerpajú rodičovskú dovolenku, ktorej doba nie je započítaná pre výpočet odstupného“) 2	2

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2004/C 190/05	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 10. júna 2004 vo veci C-333/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovejvodstvu („Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprebratie smernice 98/50/ES — Prevod podniku — Zachovanie práv zamestnancov“)	3
2004/C 190/06	Vec C-150/04: Žaloba podaná dňa 23. marca 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Dánskemu kráľovstvu	3
2004/C 190/07	Vec C-200/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Spolkového finančného dvora (Nemecko) dňa 18. marca 2004 vo veci Finanzamt Heidelberg proti iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH.	5
2004/C 190/08	Vec C-203/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Landesgericht Frankfurt am Main zo dňa 28. apríla 2004 vo veci Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG proti Heigold Geflügelspezialitäten GmbH	5
2004/C 190/09	Vec C-210/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Corte Suprema di Cassazione, Sezione Quinta Civile, zo dňa 18. februára 2004 vo veci Ministero dell'Economia e delle Finanze e Agenzie delle Entrate proti FCE Bank plc	6
2004/C 190/10	Vec C-213/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Oberster Gerichtshof zo dňa 29. apríla 2004 vo veci Ewald Burtscher proti Josef Stauderer	6
2004/C 190/11	Vec C-214/04: Žaloba podaná 19. mája 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike	6
2004/C 190/12	Vec C-215/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Ostre Landsret zo dňa 14. mája 2004 vo veci Marius Pedersen proti Miljostyrelsen	7
2004/C 190/13	Vec C-216/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Consiglio di Stato in sede giurisdizionale, Sezione Quinta zo dňa 27. januára 2004 vo veci SABA Italia proti Comune di Bolzano e SEAB spa	8
2004/C 190/14	Vec C-222/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Corte Suprema di Cassazione, Sezione Quinta Civile zo dňa 23. marca 2004 vo veci Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze S.p.A., Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato e Cassa di Risparmio di San Miniato S.p.A.	8
2004/C 190/15	Vec C-225/04: Žaloba podaná 1. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Fínskej republike	9
2004/C 190/16	Vec C-226/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio-Sezione Prima bis zo dňa 22. apríla 2004 vo veci spoločnosť „La Cascina“ Coop.a.r.l. a Zilch s.r.l. proti Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze a Pedus Service P. Dussmann a.i.	9
2004/C 190/17	Vec C-227/04 P: Odvolanie podané dňa 2. júna 2004 Marie-Luise Lindorfer proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) z 18. marca 2004 vo veci T-204/01, M.-L. Lindorfer proti Rada Európskej únie.	10
2004/C 190/18	Vec C-228/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio - Sezione Prima bis zo dňa 22. apríla 2004 vo veci Consorzio G.f.M. proti Ministero della Difesa a Società Coop.a.r.l. „La Cascina“ a Zilch s.r.l.	11

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2004/C 190/19	Vec C-236/04: Žaloba podaná 7. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovejvodstvu	11
2004/C 190/20	Vec C-238/04: Žaloba podaná 7. júna 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike	12
2004/C 190/21	Vec C-240/04: Žaloba podaná dňa 8. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu	13
2004/C 190/22	Vec C-243/04 P: Odvolanie podané dňa 9. júna 2004 M. proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) z 21. apríla 2004 vo veci T-172/01, M. proti Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev.	13
2004/C 190/23	Vec C-249/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný rozsudkom Cour de travail de Liège, section de Neufchâteau zo dňa 9. júna 2004 vo veci José Allard proti Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendantes, skráteneý názov INASTI	14
SÚD PRVÉHO STUPŇA		
2004/C 190/24	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. mája 2004 vo veci T-154/01, Distilleria F. Palma SpA proti Komisii Európskych spoločenstiev (Nariadenie (EHS) č. 822/87 — Spoločná organizácia trhu s vínom — Nariadenie (EHS) č. 1780/89 — Nariadenie (EHS) č. 2710/93 — Nariadenie (ES) č. 416/96 — Odbyt alkoholu získaného destiláciou — Nariadenie (EHS) č. 3390/90 — Verejná súťaž pre používanie v sektore motorových palív — Odmietnutie Komisie zmeniť niektoré podmienky verejnej súťaže — Vyššia moc — Mimo zmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Prípustnosť)	15
2004/C 190/25	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. mája 2004 vo veci T-191/01, André Hecq proti Komisii Európskych spoločenstiev (Úradníci — Sociálne zabezpečenie — Článok 72 odsek 1 služobného poriadku — Náhrada liečebných nákladov — Ťažká choroba — Odmietnutie náhrady nákladov na určité liečebné úkony vo výške 100 %)	15
2004/C 190/26	Vec T-31/04: Žaloba podaná dňa 28. januára 2004: Eurodive Services and Distribution N. V. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT)	16
2004/C 190/27	Vec T-135/04: Žaloba podaná dňa 8. apríla 2004: GfK Aktiengesellschaft proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	16
2004/C 190/28	Vec T-136/04: Žaloba podaná dňa 8. apríla 2004: Domäne Vorderriss, pán Rasso Freiherr von Cramer-Klett a Rechlterverband Pfronten proti Komisii Európskych spoločenstiev	17
2004/C 190/29	Vec T-143/04: Žaloba podaná dňa 13. apríla 2004 Antonietta Camurato Carfagno proti Komisii Európskych spoločenstiev	18
2004/C 190/30	Vec T-164/04: Žaloba podaná dňa 10. mája 2004 Patricia Wauthier a Viviane Deveen proti Komisii Európskych spoločenstiev	18
2004/C 190/31	Vec T-171/04: Žaloba podaná dňa 17. mája 2004 Daniel Surget proti Rade Európskej únie a Komisii Európskych spoločenstiev	19
2004/C 190/32	Vec T-181/04: Žaloba podaná dňa 17. mája 2004 Nathalie Heinen proti Komisii Európskych spoločenstiev	19

II Úvodné akty

.....

III Oznámenia

2004/C 190/33

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 179, 10.7.2004 20

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 10. júna 2004

vo veci C-454/01: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko ⁽¹⁾*(„Smernica Rady 96/59/ES — Nakladanie s odpadmi — Zneškodnenie polychlórovaných bifenylov a polychlórovaných terfenylov“)*

(2004/C 190/01)

(Jazyk konania: nemčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-454/01, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: G. zur Hausen) proti Spolkovej republike Nemecko (splnomocnený zástupca: W.D. Plessing a R. Stüwe), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Spolková republika Nemecko si tým, že v stanovenej lehote neprijala plán uvedený v článku 11, odsek 1, prvá odrážka smernice Rady 96/59/ES zo 16. septembra 1996 o zneškodnení polychlórovaných bifenylov a polychlórovaných terfenylov (PCB a PCT) (Ú. v. ES L 243, s. 31) alebo tým, že o ňom v stanovenej lehote neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo zmluvy o ES, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda C. W. A. Timmermans (spravodajca), sudcovia: C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken a N. Colneric, generálny advokát: C. Stix-Hackl, tajomník: M.-F. Contet, radca, vyhlásil dňa 10. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Spolková republika Nemecko si tým, že v stanovenej lehote neprijala plán uvedený v článku 11 odsek 1, prvý bod smernice Rady 96/59/ES zo 16. septembra 1996 o zneškodnení polychlórovaných bifenylov a polychlórovaných terfenylov (PCB a PCT), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.
2. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 17 z 19.1.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 10. júna 2004

vo veci C-87/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianska republika ⁽¹⁾*(Žaloba o nesplnenie povinnosti — Ochrana životného prostredia — Smernica č. 85/337/EHS — Preverenie vplyvov určitých verejných alebo súkromných projektov — Projekt „Lotto Zero“)*

(2004/C 190/02)

(Jazyk konania: taliančina)

(Provizórne znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-87/02, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: M. van Beek a R. Amorosi) proti Talianska republika (splnomocnený zástupca: M. Massella Ducci Teri), predmetom ktorej je vyslovenie, že tým, že región Abruzzo nepreveril, či projekt výstavby mimomestskej cestnej komunikácie v Teramo (projekt známy pod názvom „Lotto Zero – Variante, tra Teramo (Italie) e Giulianova, alla strada statale SS 80“), ktorý patrí medzi projekty uvedené v prílohe II smernice Rady č. 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40) si vyžadoval posúdenie vplyvov v súlade s článkami 5 až 10 tejto smernice, Talianska republika si nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 4 odsek 2 tejto smernice, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda P. Jann, sudcovia A. Rosas (sudca-spravodajca), A. La Pergola, R. Silva de Lapuerta a K. Lenaerts, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 10. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Tým, že región Abruzzo nepreveril, či projekt výstavby mimomestskej cestnej komunikácie v Teramo (projekt známy pod názvom „Lotto Zero – Variante, tra Teramo (Italie) e Giulianova, alla strada statale SS 80“), ktorý patrí medzi projekty uvedené v prílohe II smernice Rady č. 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40) si vyžadoval posúdenie vplyvov v súlade s článkami 5 až 10 tejto smernice, Talianska republika si nespĺnila povinnosti vyplývajúce z článku 4 odsek 2 tejto smernice.
2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 109 z 4.5.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 10. júna 2004

vo veci C-168/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Oberster Gerichtshof): Rudolf Kronhofer proti Marianne Maier, Christian Möller, Wirich Hofius, Zeki Karan (¹)

(„Bruselský dohovor — Článok 5, bod 3 — Príslušnosť vo veciach zodpovednosti za delikty a kvázi-delikty — Miesto, kde došlo ku skutočnosti súvisiacej so škodou — Majetková ujma, ktorá vznikla v súvislosti s umiestňovaním kapitálu v inom štáte, ktorý je zmluvnou stranou“)

(2004/C 190/03)

(Jazyk konania: nemčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-168/02, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Súdnemu dvoru v súlade s protokolom z 3. júna 1971 o výklade Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občiansko-právnych a obchodných veciach Súdnym dvorom Oberster Gerichtshof (Rakúsko), pričom prejudiciálna otázka vyplývala zo sporu prejednávaneho pred týmto vnútroštátnym súdom medzi Rudolf Kronhofer a Marianne Maier, Christian Möller, Wirich Hofius, Zeki Karan, a týkala sa výkladu článku 5 bod 3 dohovoru z 27. septembra 1968 uvedeného vyššie (Ú. v. ES 1972, L 299, s. 32), zmenený Dohovorom z 9. októbra 1978 o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska (Ú. v. ES L 304, s. 1 a – zmenený text – s. 77), zmenený Dohovorom z 25. októbra 1982 o pristúpení Gréckej republiky (Ú. v. ES L 388, s. 1), zmenený Dohovorom z 26. mája 1989 o pristúpení Španiel-

ského kráľovstva a Portugalskej republiky (Ú. v. ES L 285, s. 1), zmenený Dohovorom z 29. novembra 1996 o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva (Ú. v. ES 1997, C 15, s. 1), Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda C.W.A. Timmermans, sudcovia J.-P. Puissechet, J.N. Cunha Rodrigues (spravodajca) a R. Schintgen a N. Colneric, generálny advokát: P. Léger, tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka, vyhlásil dňa 10. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 5 bod 3 Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občiansko-právnych a obchodných veciach, zmenený Dohovorom z 9. októbra 1978 o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, zmenený Dohovorom z 25. októbra 1982 o pristúpení Gréckej republiky, zmenený Dohovorom z 26. mája 1989 o pristúpení Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky, zmenený Dohovorom z 29. novembra 1996 o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva sa musí vykladať v tom zmysle, že výraz „miesto, kde došlo ku skutočnosti súvisiacej so škodou“ sa nevzťahuje na žalobcovo bydlisko, kde sa nachádza „miesto, kde je sústredený jeho majetok“ len z jediného dôvodu, že znáša finančnú škodu vyplývajúcu zo straty časti jeho majetku, ktorá nastala a bola znášaná v ďalšom zmluvnom štáte.

(¹) Ú. v. ES C 169 z 13.7.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 8. júna 2004

vo veci C-220/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Oberster Gerichtshof): Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten proti Wirtschaftskammer Österreich (¹)

(„Zásada rovnakej odmeny za prácu pre mužov a ženy — Pojem odmeny — Započítanie doby výkonu vojenskej služby pre výpočet odstupného — Možnosť porovnať pracovníkov, ktorí vykonali vojenskú službu a pracovníčky, ktoré po skončení materskej dovolenky čerpajú rodičovskú dovolenku, ktorej doba nie je započítaná pre výpočet odstupného“)

(2004/C 190/04)

(Jazyk konania: nemčina)

(Provizórne znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-220/02, predmetom ktorej je návrh podaný Súdnemu dvoru v súlade s článkom 234 ES Oberster

Gerichtshof (Rakúsko) na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorá vyplynula zo sporu prejednávaneho pred týmto vnútroštátnym súdom medzi Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten a Wirtschaftskammer Österreich, týkajúca sa výkladu článku 141 ES a článku 1 smernice Rady č. 75/117/EHS z 10. februára 1975 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa uplatňovania zásady rovnakej odmeny pre mužov a ženy, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C.W.A. Timmermann, A. Rosas, J.-P. Puissochet (sudca-spravodajca) a J.N. Cunha Rodriguez, sudcovia: R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr a R. Silva de Lapuerta, generálny advokát: J. Kokott, tajomník: H. von Holstein, vyhlásil dňa 8. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Výhoda, pre osoby vykonávajúce vojenskú službu alebo namiesto tejto povinnú civilnú službu, ktoré môžu byť dobrovoľne predĺžené, spočívajúca v tom, že do výpočtu odstupného, ktoré by si neskôr mohli uplatniť, sa započítava obdobie výkonu týchto služieb, má byť považovaná za zložku ich odmeny v zmysle článku 141 ES.
2. Článok 141 ES a smernica Rady 75/117 Rady 75/117/EHS z 10. februára 1975 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa uplatňovania zásady rovnakej odmeny pre mužov a ženy nebránia tomu, aby sa pri stanovení odstupného započítavali do odpracovaných rokov trvanie výkonu vojenskej alebo zodpovedajúcej civilnej služby vykonávanej väčšinou mužmi, ale nie rodičovská dovolenka, ktorú najčastejšie čerpajú ženy.

(¹) Ú. v. ES C 202 z 24.8.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 10. júna 2004

vo veci C-333/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovojsvodstvu (¹)

(„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprebratie smernice 98/50/ES — Prevod podniku — Zachovanie práv zamestnancov“)

(2004/C 190/05)

(Jazyk konania: nemčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-333/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: M.-J. Jonczy) proti Luxemburskému veľko-

vojvodstvu (splnomocnený zástupca: M. S. Schreiner), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že neprijalo zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 98/50/ES Rady z 29. júna 1998, ktorou bola novelizovaná smernica 77/187/EHS o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 201, s. 88), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda A. Rosas, sudcovia: R. Schintgen a N. Colneric (spravodajca), generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 10. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že neprijalo zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 98/50/ES z 29. júna 1998, ktorou bola novelizovaná smernica 77/187/EHS o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.
2. Luxemburské veľkovojsvodstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 213 zo 6.9.2003

Žaloba podaná dňa 23. marca 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Dánskemu kráľovstvu

(Vec C-150/04)

(2004/C 190/06)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: R. Lyal a S. Tams, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 23. marca 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Dánskemu kráľovstvu.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyhlásil, že zavedením a udržiavaním systému životného poistenia a dôchodkov, podľa ktorého sú daňové odpočty a oslobodenie od dane pri platbách (časť 18 a 19 zákona o dôchodkovej dani) poskytované len pre platby na základe zmlúv uzavretých s dôchodkovými inštitúciami, ktorých sídlo je v Dánsku, zatiaľ čo žiadna takáto daňová úľava nie je poskytovaná pri platbách na základe zmlúv uzavretých s dôchodkovými inštitúciami, ktorých sídlo je v iných členských štátoch (časti 53A a 53B) Dánske kráľovstvo nespĺnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 39, 43, 49 a 56 ES.

2. zaviazal Dánske kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Dánska legislatíva, ktorá sa, okrem iného, týka odpočtov z platieb do systémov životného poistenia a dôchodkového poistenia je v rozpore s ustanoveniami zmluvy o ES, ktoré upravujú slobodu poskytovať služby, voľný pohyb pracovníkov, slobodu usadiť sa a voľný pohyb kapitálu, a nemôže sa ospravedlňovať prevládajúcim verejným záujmom, ako je zrejme z judikatúry Súdneho dvora.

Sloboda poskytovať služby (článok 49 ES)

Neposkytovanie odpočtov a oslobodenia pri platbách do zahraničných systémov dôchodkového poistenia vedie k situácii, kde je poistencom s pobytom v Dánsku znemožnené zúčastňovať sa na systéme dôchodkového poistenia u dôchodkových inštitúcií, ktorých sídlo je v iných členských štátoch než je Dánsko. Zahraničným dôchodkovým inštitúciám je de facto znemožnené poskytovanie ich služieb na dánskom trhu. Požiadavka, aby spoločnosť bola usadená v Dánsku preto predstavuje obmedzenie slobody poskytovať služby z iných členských štátov, než je Dánsko.

Voľný pohyb pracovníkov a sloboda usadiť sa (články 39 a 43 ES)

Dánske predpisy, ktoré neumožňujú odpočty z platieb do zahraničných systémov dôchodkového poistenia zásadne ovplyvňujú migrujúcich pracovníkov a samostatne zárobkovo činné osoby z ostatných členských štátov. Migrujúci pracovníci a samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré sa prisťahujú do Dánska a ktoré sa už zúčastňujú na systéme dôchodkového poistenia v iných členských štátoch musia vstúpiť do nových systémov dôchodkového poistenia u dôchodkových inštitúcií usadených v Dánsku, aby mohli dosiahnuť tie isté daňové výhody ako pracovníci, ktorí sa zúčastňujú na systémoch dôchodkového poistenia v Dánsku.

Voľný pohyb kapitálu (článok 56 ES)

Požiadavka, že dôchodkové inštitúcie musia byť usadené v Dánsku, aby mohol poistený získať daňovú úľavu, zabraňuje poistencom zúčastňovať sa na systéme dôchodkového poistenia u dôchodkových inštitúcií usadených v iných členských štátoch. Dánske predpisy tak vedú k situácii, kde sú kladené obmedzenia na voľný pohyb kapitálu vo forme platieb do systémov dôchodkového poistenia a dávok z nich poskytovaných.

Dôvody prevládajúceho verejného záujmu

— Účinná daňová kontrola

Potreba zabezpečenia účinnej daňovej kontroly, o ktorú sa opiera dánska vláda, nemôže ospravedlňovať dánske ustanove-

nia o odpočtoch, ktoré obmedzujú vyššie spomínané slobody. Tieto ustanovenia sú v rozpore so zásadou proporcionality, keďže účinnú daňovú kontrolu a prevenciu daňových únikov je možné zabezpečiť pomocou opatrení, ktoré sú menej obmedzujúce, než tie v dánskych predpisoch, ako je napríklad požiadavka, aby platcovia daní poskytovali potrebné informácie ako predpoklad pre získanie odpočtu z dane, alebo požiadavka spolupráce s daňovými orgánmi v iných členských štátoch v súlade so smernicou Rady č. 77/799/EHS z 19. decembra 1977 o vzájomnej pomoci kompetentných úradov v členských štátoch v oblasti priamych daní (¹).

— Celistvosť daňového systému

Judikatúra Súdneho dvora uznáva, že celistvosť daňového systému od členského štátu vyžaduje, aby bol schopný zdaníť dávky vyplatené zo systémov dôchodkového poistenia za predpokladu, že umožňuje odpočty z platieb do systémov dôchodkového poistenia uskutočnených v inom členskom štáte.

Celistvosť však má existovať vo vzťahu k individuálnemu platcovi dane a úzke spojenie medzi odpočtami z platieb do systému a zdaňovaním dávok poskytovaných z neho.

Podľa názoru Komisie je symetria pri daňovej úprave platieb do systémov a dávok z nich poskytovaných u domácich a zahraničných systémov nedostatočná, pretože v domácich systémoch platby do systému predstavujú dôvod pre daňový odpočet alebo oslobodenie od dane a dávky poskytované zo systému sú zdaňované, pričom pri zahraničných systémoch platby do systému nezakladajú dôvod pre odpočet a ani dávky poskytované zo systému nie sú zdaňované.

Daňová výhoda poskytovaná pre systémy dôchodkového poistenia uzatvorené s domácimi dôchodkovými inštitúciami spočíva predovšetkým v odklade platenia dlžnej dane zo sumy zodpovedajúcej platbe uskutočnenej do systému. Odklad platenia dane robí tuzemské systémy dôchodkového poistenia výnimočne príťažlivými, aj keď dávky z nich poskytované sú neskôr zdanené. Existencia daňovej „symetrie“ pre zahraničné systémy dôchodkového poistenia nevyrovnáva stratenú daňovú výhodu.

Dánsko musí uznať, že dôchodkové poistenia uzatvorené s dôchodkovými inštitúciami usadenými v iných členských štátoch musia byť pokryté tými istými daňovými výhodami ako tuzemské systémy dôchodkového poistenia. Jedine v prípadoch, kde Dánsko nie je oprávnené zdaňovať dávky poskytované zo systému dôchodkového poistenia, je možné uvažovať o aspektoch celistvosti daňového systému. Dánsko môže zdaňovať všetky dávky poskytované zo systémov pre poistencov bývajúcich v Dánsku, bez ohľadu na to či dôchodkové poistenie bolo uzatvorené v Dánsku alebo niekde inde. Dánsko stráca toto právo iba vtedy, ak poistenec zmení svoje miesto pobytu do inej krajiny.

Komisia takisto zisťuje, že potrebná celistvosť dánskeho daňového systému nebola vytvorená, nakoľko Dánsko uzavrelo zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia s viacerými krajinami, z čoho vyplýva, že celistvosť daňového systému nebola dosiahnutá pre individuálnych platcov dane v zmysle úzkej súvislosti medzi odpočtami z platieb do systémov a zdanenie dávok z nich poskytovaných.

Zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia, ktoré vychádzajú z modelu OECD zaisťujú, že dávky poskytované zo systémov dôchodkového poistenia nie sú zdaňované ani v krajine pobytu poisteného, ani v krajine, kde je dôchodková inštitúcia usadená. Z týchto zmlúv vyplýva, že dávky poskytované zo systémov dôchodkového poistenia môžu byť zdanené iba v krajine pobytu príjemcu dôchodku. Tieto zmluvy naznačujú, že Dánsko sa vzdalo nároku zdaníť dávky poskytované dôchodkovými inštitúciami usadenými v Dánsku. To je pravda bez ohľadu na to, či platby do systémov dôchodkového poistenia založili alebo nezaložili nárok na daňový odpočet v Dánsku. Na druhej strane, Dánsko môže zdaníť všetky dôchodkové dávky pre poistencov s pobytom v Dánsku aj vtedy, keď platby do systému boli uskutočnené v jednej z krajín, ktorá je zmluvnou stranou takejto dohody.

Ďalšie zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia obsahujú ustanovenia, ktoré dovoľujú poistencom odpočítať si platby do zahraničných systémov dôchodkového poistenia. Ľudia, ktorí sa presťahujú do Dánska z jednej z týchto krajín si takto môžu zachovať dôchodkové poistenie v ich domovskej krajine a odpočítať si platby do nich z ich zdaniteľného príjmu v Dánsku. Ustanovenia o odpočítaní v týchto zmluvách preukazujú, že dánske ustanovenia, ktoré neumožňujú daňový odpočet z platieb do zahraničných systémov dôchodkového poistenia, nie sú dôsledné.

(¹) Ú. v. ES 1977 L 336, s. 15

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Spolkového finančného dvora (Nemecko) dňa 18. marca 2004 vo veci Finanzamt Heidelberg proti iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH.

(Vec C–200/04)

(2004/C 190/07)

Spolkový finančný dvor (Nemecko) uznesením z 18. marca 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na

začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Finanzamt Heidelberg proti iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH., ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 5. mája 2004.

Spolkový finančný dvor žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Platí osobitný režim pre cestovné kancelárie stanovený v čl. 26 smernice 77/388/EHS (¹) tiež pre plnenia organizátora tzv. „High-School“ programov a „College“ programov s pobytom v zahraničí od 3 do 10 mesiacov, ktoré organizátor účastníkom ponúka vo vlastnom mene, a na uskutočnenie ktorých sú využívané služby iných daňovníkov?

(¹) Ú. v. ES L 145, s. 1

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Landesgericht Frankfurt am Main zo dňa 28. apríla 2004 vo veci Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG proti Heigold Geflügelspezialitäten GmbH

(Vec C–203/04)

(2004/C 190/08)

Landesgericht Frankfurt am Main (Nemecko) uznesením z 28. apríla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG proti Heigold Geflügelspezialitäten GmbH, ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 7. mája 2004.

Landesgericht Frankfurt am Main žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Má sa článok 10 odsek 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 1538/91 z 5. júna 1991 (obchodné normy pre hydinu) (¹) vykladať tak, že je pri etiketovaní podľa článku 1 odsek 3 písmeno a) smernice 79/112/EHS označenie „kontrolovaný chov“ označením spôsobu chovu v zmysle článku 10 odsek 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 1538/91?

(¹) Ú. v. ES L 143, s. 11

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Corte Suprema di Cassazione, Sezione Quinta Civile, zo dňa 18. februára 2004 vo veci Ministero dell'Economia e delle Finanze e Agenzie delle Entrate proti FCE Bank plc

(Vec C–210/04)

(2004/C 190/09)

Corte Suprema di Cassazione, Sezione Quinta Civile, uznesením z 18. februára 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Ministero dell'Economia e delle Finanze e Agenzie delle Entrate proti FCE Bank plc, ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 12. mája 2004.

Corte Suprema di Cassazione, Sezione Quinta Civile, žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Má sa článok 2 odsek 1 a článok 9 odsek 1 šiestej smernice vykladať v tom zmysle, že filiálka spoločnosti so sídlom v inom štáte (ktorý je alebo nie je členom Európskej únie) majúca znaky výrobné jednotky môže byť považovaná za samostatný subjekt, a teda môže vzniknúť právny vzťah medzi týmito dvomi s následným uplatnením DPH na služby poskytnutého filiálke zo strany spoločnosti, ktorá ju vlastní; je možné na tento prípad uplatniť kritérium arm's length podľa článku 7 druhý a tretí odsek návrhu dohody OECD o zamedzení dvojitého zdanenia a dohody z 21. októbra 1988 medzi Talianskom a Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska; je možná existencia právneho vzťahu v prípade cost-sharing agreement týkajúceho sa poskytovania služieb sekundárnej štruktúre; ak áno, aké sú podmienky, aby takýto právny vzťah mohol existovať; má sa pojem právneho vzťahu vykladať podľa vnútroštátneho právneho poriadku alebo podľa právneho poriadku spoločnosti?
2. Je možné, ak áno za akých podmienok, považovať účtovanie ceny za služby poskytnuté filiálke ako protihodnotu za tieto služby, v zmysle článku 2 šiestej smernice, bez ohľadu na výšku tejto ceny a nezávisle od dosiahnutia zisku?
3. Ak sa má za to, že poskytovanie služieb medzi filiálkou a spoločnosťou, ktorá ju vlastní nepodlieha DPH z dôvodu absencie nezávislosti subjektu, v prospech ktorého sa služby vykonávajú a následne neexistencie právneho vzťahu medzi týmito subjektami, v prípade, ak vlastník dcérskej spoločnosti má sídlo v inom členskom štáte Európskej únie, je správna prax, ktorá v takomto prípade určuje, že tieto služby podliehajú DPH, v rozpore s právom usídlit' sa uvedenom v článku 43 zmluvy ES?

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Oberster Gerichtshof zo dňa 29. apríla 2004 vo veci Ewald Burtscher proti Josef Stauderer

(Vec C–213/04)

(2004/C 190/10)

Oberster Gerichtshof (Rakúsko) uznesením z 29. apríla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Ewald Burtscher proti Josef Stauderer, ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 19. mája 2004.

Oberster Gerichtshof žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Má sa článok 56 ES vykladať tak, že tento bráni vnútroštátnej úprave (Vorarlberger Grundverkehrsgesetz — zákon spolkovej krajiny Vorarlberg o prevodoch pozemkov) podľa ktorej v prípade nadobudnutia pozemku na základe právneho úkonu, ktoré nevyžaduje povolenie pozemkového úradu, spôsobuje vyhlásenie podané nadobúdateľom nehnuteľnosti po uplynutí lehoty o tom, že je pozemok zastavaný, že nadobudnutie nie je na rekreačný účel a že nadobúdateľ je rakúskym občanom alebo má rovnoprávne postavenie s rakúskym občanom, spätnú neplatnosť právneho úkonu?

Žaloba podaná 19. mája 2004: Komisia Európskych spoločností proti Talianskej republike

(Vec C–214/04)

(2004/C 190/11)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Ulrich Wölker a Antonio Aresu, splnomocnení zástupcovia, podala 19. mája 2004 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Talianskej republike.

Komisia Európskych spoločností navrhuje, aby Súdny dvor:

— vyslovil, že Talianska republika si tým, že naďalej ponecháva v platnosti právnu úpravu, ktorá umožňuje používanie hydrochlórfluoruhľovodíkov v protipožiarnych zariadeniach v rozsahu presahujúcom limity a podmienky uvedené v článku 5 odsek 3 nariadenia (ES) č. 2037/2000 (¹) Európskeho parlamentu a Rady z 29. júna 2000 o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu, nespĺnila povinnosti vyplývajúce jej z uvedeného ustanovenia;

— zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia tvrdí, že výnimky uvedené v dekréte ministra životného prostredia a ochrany územia z 3. októbra 2001 sa vzťahujú na rôzne prípady, ktoré nie sú predmetom výnimky uvedenej v nariadení č. 2037/2000 a teda, že rozsah pôsobnosti týchto výnimiek je zjavne širší ako rozsah pôsobnosti uvedení v nariadení. Keďže talianska právna úprava oprávňuje používať hydrochlórfluoruhľovodíky (HCFC) v protipožiarnych zariadeniach v prípadoch, kde to nariadenie č. 2037/2000 nepovoľuje, nie je zlučiteľná s právom spoločenstva.

(¹) Ú. v. ES L 244 z 29.9.2000, s. 1

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Ostre Landsret zo dňa 14. mája 2004 vo veci Marius Pedersen proti Miljostyrelsen

(Vec C-215/04)

(2004/C 190/12)

Ostre Landsret (Dánske kráľovstvo) uznesením zo 14. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Marius Pedersen proti Miljostyrelsen, ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 21. mája 2004.

Ostre Landsret žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Je potrebné formuláciu „keď to nie je možné“ uvedenú v čl. 2, písm. g) ii), nariadenia Rady (EHS) č. 259/93 (¹) zo dňa 1. februára 1993 o kontrole a riadení pohybu zásielok odpadov v rámci, do a z Európskeho spoločenstva vykladať tak, že zhromažďovateľ odpadu, ktorý má na tento účel povolenie členského štátu nemôže byť automaticky oznamovateľom vývozu odpadu na zhodnotenie?

Pokiaľ odpoveď na otázku uvedenú vyššie bude kladná, kedy zhromažďovateľ odpadu, ktorý má na tento účel povolenie

členského štátu, môže byť oznamovateľom vývozu odpadu na zhodnotenie?

Môže byť kritériom to, že pôvodca odpadu je neznámy, alebo že pôvodcov odpadu je také množstvo a individuálny podiel každého z nich je tak malý, že by bolo neprimerané, aby každý z nich mal jednotlivo oznamovať vývoz odpadu?

2. Udeľuje čl. 7 ods. 2 nariadenia č. 259/93 v spojení s čl. 7 ods. 4 písmeno a) prvý a druhý pododstavec, príslušným orgánom štátu odoslania právomoc požadovať preukázanie oprávnenia na vývoz odpadov za účelom ich zhodnotenia, pokiaľ oznamovateľom nebola poskytnutá žiadna informácia, že naloženie s odpadom v štáte určenia bude z ekologického hľadiska rovnaké ako to, ktoré sa vyžaduje podľa právneho poriadku štátu odoslania?

3. Je potrebné čl. 6 ods. 5 prvá pomlčka nariadenia č. 259/93 vykladať tak, že povinnosť informovania o zložení predmetného odpadu je splnená, pokiaľ oznamovateľ uvedie, že predmetný odpad je iba jednej kategórie, napr. „odpad z elektronických súčiastok“?

4. Je potrebné čl. 7 ods. 1 a 2 nariadenia č. 259/93 vykladať tak, že lehota uvedená v čl. 7 ods. 2 začína plynúť od zaslania potvrdenia o prijatí oznámenia príslušnými úradmi štátu určenia, bez ohľadu na to, že príslušné úrady štátu odoslania neobdržali všetky informácie uvedené v čl. 6 ods. 5?

Pokiaľ odpoveď na otázku je negatívna, aké informácie musí oznámenie obsahovať, aby 30 dňová lehota uvedená v čl. 7 ods. 2 začala plynúť?

Má uplynutie 30 dňovej lehoty pre vyjadrenie námietok ten účinok, že príslušné orgány nemôžu vzniesť ďalšie námietky alebo požadovať ďalšie informácie?

(¹) Nariadenie Rady (EHS) č. 259/93 zo dňa 1. februára 1993 o kontrole a riadení pohybu zásielok odpadov v rámci, do a z Európskeho spoločenstva.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Consiglio di Stato in sede giurisdizionale, Sezione Quinta zo dňa 27. januára 2004 vo veci SABA Italia proti Comune di Bolzano e SEAB spa

(Vec C-216/04)

(2004/C 190/13)

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale, Sezione Quinta uznesením z 27. januára 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci SABA Italia spa proti Comune di Bolzano e SEAB spa, ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 24. mája 2004.

Consiglio di Stato in sede giurisdizionale, Sezione Quinta žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Je priame zverenie prevádzkovania verejných platených parkovísk akciovej spoločnosti s výlučnou účasťou verejnoprávných korporácií v zmysle článku 44 odsek 6 písm. b) zákona Regione Trentino-Alto Adige zo 4. januára 1993, č. 1 v znení článku 44 odsek 6 písm. b) regionálneho zákona z 23. januára 1998, č. 10, predstavujúce výnimku zo systému výberu poskytovateľa podľa smernice Rady 92/50/EHS⁽¹⁾ z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb, zlučiteľné s právom spoločenstva, osobitne so slobodným poskytovaním služieb, so zákazom diskriminácie a povinnosťou rovnakého zaobchádzania, s transparentnosťou a s hospodárskou súťažou podľa článkov 12, 45, 46, 49 a 86 zmluvy?

⁽¹⁾ Ú. v. L ES 209 z 24.7.1992, s. 1

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Corte Suprema di Cassazione, Sezione Quinta Civile zo dňa 23. marca 2004 vo veci Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze S.p.A., Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato e Cassa di Risparmio di San Miniato S.p.A.

(Vec C-222/04)

(2004/C 190/14)

Corte Suprema di Cassazione, Sezione Quinta Civile uznesením z 23. marca 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze S.p.A., Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato e Cassa di Risparmio di San Miniato S.p.A., ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 28. mája 2004.

Corte Suprema di Cassazione, Sezione Quinta Civile žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- a) Podlieha združenie subjektov (tzv. bankové nadácie) - založené na základe zákona č. 218/90 a dekrétu č. 356/90 v znení neskorších predpisov, ktoré má majetkovú účasť umožňujúcu mu vykonávať kontrolu nad spoločnosťami podnikajúcimi v oblasti bankovníctva a spravovať túto majetkovú účasť spočívajúcu vo vlastníctve veľkého obchodného podielu podnikateľských subjektov, pričom mu zároveň plynú zisky z kontrolovaných spoločností - pravidlám hospodárskej súťaže spoločenstva, a to aj napriek tomu, že plní verejnoprospešné záujmy? Pokiaľ ide o ustanovenia dekrétu č. 153 z roku 1999, predstavuje možnosť týchto subjektov ovplyvniť výsledok prevodu takejto účasti pri nadobudnutí a pri správy veľkej účasti v iných spoločnostiach, vrátane bankových subjektov a nebankových subjektov podnikajúcich za rôznym účelom, ako napríklad hospodársky rozvoj systému, podnikanie podniku v zmysle práva spoločenstva z oblasti hospodárskej súťaže?
- b) Pokiaľ ide o zvýhodnený daňový režim, ktorý im je určený, podliehajú tieto subjekty, ktorú sú upravené ustanoveniami č. 218 z roku 1990 a dekrétom č. 356 z roku 1990 v znení neskorších predpisov ako aj ustanoveniami vyplývajúcimi z reformy zavedenej zákonom č. 461 z roku 1998 a dekrétom č. 153 z roku 1999, právnej úprave spoločenstva štátnej pomoci (články 87 a 88 ES)?
- c) V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku predstavuje, v danom prípade, režim daňovej úľavy vzťahujúci sa na dividendy štátnu pomoc v zmysle článku 87 ES?
- d) V prípade kladnej odpovede na otázku uvedenú v bode b) je možné považovať rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 22. augusta 2002⁽¹⁾, o uznaní neaplikovateľnosti ustanovení týkajúcich štátnej pomoci na bankové nadácie, za platné z hľadiska jeho zákonnosti a z hľadiska absencie a/alebo nedostatočného odôvodnenia, na ktoré poukázalo toto uznesenie?
- e) Nezávisle od uplatnenia právnej úpravy týkajúcej sa štátnej pomoci, predstavuje udelenie výhodnejšieho daňového režimu, vzťahujúceho sa na rozdelenie zisku výlučne vnútroštátnym bankovým subjektom kontrolovaným nadáciami, na zisky získané z týchto nadácií alebo na zisky z podnikov, v ktorých sa majetková účasť získala prevodom majetkovej účasti vo vyššie uvedených bankových subjektoch, diskrimináciu v prospech podnikov, ktorých majetkové účasti sú vlastnené na úkor iných podnikov pôsobiacich na relevantnom trhu a, zároveň, porušenie zásady slobody usídlenia a slobodného pohybu kapitálu v zmysle článkov 12, 43 a nasledujúce a 56 a nasledujúce ES?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 55 z 1.3.2003, s. 56

Žaloba podaná 1. júna 2004 Komisiou Európskych spoločností proti Fínskej republike

(Vec C–225/04)

(2004/C 190/15)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: M. Huttunen a K. Simonsson, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 1. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Fínskej republike.

Komisia Európskych spoločností navrhuje, aby Súdny dvor:

1. Vyslovil, že Fínska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/106/ES⁽¹⁾ z 19. decembra 2001, ktorá mení a dopĺňa smernicu Rady 95/21/ES týkajúcu sa presadzovania medzinárodných štandardov pre bezpečnosť lodí, ochranu proti znečisteniu a životné a pracovné podmienky na lodiach (prístavná štátna kontrola) vzhľadom k lodnej preprave, ktorá využíva prístavy spoločnosti a plaví sa vo vodách pod jurisdikciou členských štátov, tým, že neuviedla do platnosti zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné v súvislosti so smernicou alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu.
2. Zaviazal Fínsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice uplynula 22. júna 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 19, 22. januára 2001, s. 17

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio-Sezione Prima bis zo dňa 22. apríla 2004 vo veci spoločnosť „La Cascina“ Coop.a.r.l. a Zilch s.r.l. proti Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze a Pedus Service P. Dussmann a.i.

(Vec C–226/04)

(2004/C 190/16)

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio-Sezione Prima bis uznesením z 22. apríla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci spoločnosť „La Cascina“ Coop.a.r.l. a Zilch s.r.l. proti Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze e Pedus Service P. Dussmann a.i., ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 2. júna 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio-Sezione Prima bis žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Má sa článok 29 ods. 1 písm. e) a f) smernice Rady 92/50/EHS⁽¹⁾ z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb, pokiaľ ide o tieto ustanovenia, vykladať v tom zmysle, že kde zákonodarcovia spoločnosti uvádzajú „ktorý si neplní povinnosti, vzťahujúce sa na platenie príspevkov na sociálne zabezpečenie v súlade s právnymi predpismi krajiny, v ktorej má sídlo, alebo s právnymi predpismi platnými v krajine obstarávateľa alebo ktorý si neplní povinnosti, vzťahujúce sa na platenie daní v súlade s právnymi predpismi platnými v krajine obstarávateľa“, je jeho zámerom odkazovať jedine a výlučne na okolnosť, že subjekt, ktorý ku dňu uplynutia lehoty na predloženie ponuky v rámci verejného obstarávania (alebo kedykoľvek pred prijatím ponuky obstarávateľom), splnil tieto povinnosti riadnym a včasným zaplatením?
2. Má sa v dôsledku toho taliansky vnútroštátny predpis (článok 12 písm. d) a e) dekrétu č. 157 zo 17. marca 1995 č. 157) umožňujúci, na rozdiel od uvedeného právneho predpisu spoločnosti, vylúčenie z verejného obstarávania subjektov, ktoré „si nespĺnili povinnosti, vzťahujúce sa na platenie príspevkov na sociálne zabezpečenie pre ich zamestnancov v súlade s právnymi predpismi krajiny, v ktorej má sídlo, alebo s právnymi predpismi platnými v krajine obstarávateľa alebo ktoré si nesplnili povinnosti, vzťahujúce sa na platenie daní v súlade s právnymi predpismi platnými v krajine obstarávateľa“, vykladať s výlučným odkazom na nesplnenie, ktoré je možné preukázať k vyššie uvedenému dňu (uplynutie lehoty stanovenej pre predloženie ponuky alebo bezprostredne pred jej aj predbežným prijatím), týchto povinností, bez toho, aby bola podstatná nasledovná „náprava“ ich postavenia?
3. Je možné opraviť (pokiaľ by sa malo, vzhľadom na to, čo je uvedené vyššie v bode 2, rozhodnúť, že vnútroštátny predpis nie je zlučiteľný so zmyslom a účelom právneho predpisu spoločnosti) vnútroštátneho zákonodarcu stanoviť, vzhľadom na obmedzenia, ktorým podlieha na účely realizácie pravidiel spoločnosti uvedených v spornej smernici, možnosť zúčastniť sa verejného obstarávania subjektom, ktoré aj keď ku dňu uplynutia lehoty „nesplňajú povinnosti“, ktoré sú podmienkou účasti na verejnom obstarávaní, sú schopné preukázať „nápravu“ ich postavenia (a prijatie konkrétnych opatrení vzhľadom k tomu)?
4. Pokiaľ sa rozhodlo, že výklad uvedený v bode 3 vyššie je možný, je možné stanoviť pružnejšie pravidlá vo vzťahu k prísnejšiemu výkladu pojmu „splnenie“ zo strany zákonodarcu spoločnosti, odporujú tieto pravidlá základným zásadám Spoločnosti, akými sú zásada rovnakého zaobchádzania vo vzťahu ku všetkým subjektom spoločnosti alebo – pokiaľ ide len o verejné obstarávanie – zásada rovnakých podmienok pre všetky subjekty účastniace verejného obstarávania?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 209 z 24.7.1992, s. 1

Odvolaie podané dňa 2. júna 2004 Marie-Luise Lindorfer proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločstiev (piata komora) z 18. marca 2004 vo veci T-204/01, M.-L. Lindorfer proti Rada Európskej únie.

(Vec C-227/04 P)

(2004/C 190/17)

Marie-Luise Lindorfer podala na Súdny dvor Európskych spoločstiev 2. júna 2004 odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločstiev (piata komora) z 18. marca 2004 vo veci T-204/01, M.-L. Lindorfer proti Rada Európskej únie. Odvolateľku zastupuje G. Vandersanden a L. Levi.

Odvolaateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločstiev (piata komora) z 18. marca 2004 vo veci T-204/01;
- v nadväznosti na to, vyhovel návrhom obsiahnutých v jej žalobe z prvého stupňa, a
- vyslovil zrušenie rozhodnutia žalovaného z 3. novembra 2000, ktorým pre účely dôchodku vypláčaného spoločstvom určil na 5 rokov, 5 mesiacov a 8 dní počet odpracovaných rokov odvolateľky vo vzťahu k prevodu jej práv z dôchodkového zabezpečenia nadobudnutých v Rakúsku predtým, ako vznikol jej služobný pomer v Európskych spoločstvách, a podľa potreby zrušil aj rozhodnutie Rady Európskej únie z 31. mája 2001, ktorým sa zamietla sťažnosť odvolateľky z 2. februára 2001;
- zaviazal žalovaného, aby určil pre účely dôchodku vypláčaného spoločstvom podľa upraveného právneho základu a zákonným spôsobom počet odpracovaných rokov odvolateľky, ktoré majú byť zohľadnené pri prevode jej práv na dôchodok nadobudnutých v Rakúsku;
- zaviazal žalovaného na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Súd prvého stupňa porušil článok 141 ES, článok 10 odsek 4 písm. b) všeobecných vykonávacích opatrení⁽¹⁾, zásadu zákazu diskriminácie a povinnosti odôvodniť svoje rozhodnutie.

Súd porušil zásadu zákazu diskriminácie, konkrétne zásadu rovnosti zaobchádzania s mužmi a ženami tým, že priznal Rade právo použiť poistné faktory spojené s vekom a s pohlavím dotyčnej osoby vo vzorci pre prepočítanie. Súd odobril zohľadnenie faktora vo vzorci pre prepočítanie práv z dôchodkového zabezpečenia nadobudnutých v prvom – vnútroštátnom – systéme do systému spoločstva, ktorý

rozlišuje na základe pohlavia pracovníka a znevýhodňuje ženy, a odôvodnil tento vzorec z rozpočtových dôvodov. Súd však nesplnil povinnosť odôvodniť svoj rozsudok tým, že neodpovedal na tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého vyrovnaný rozpočet nemôže byť spochybnený zohľadnením poistného faktora pri prepočítaní odvodov zaplatených na dôchodkové poistenie pre účely dôchodku vypláčaného spoločstvom.

Súd sa nevysslovil k platnosti existencie dvoch spôsobov, ktoré odlišným spôsobom vykonávajú článok 11 odsek 2 prílohy č. VIII služobného poriadku, pričom sa zohľadňuje buď čas prevodu práv z dôchodkového zabezpečenia alebo čas vymenovania úradníka do stálej služby. Tým, že sa sústredil iba na základný plat úradníka v čase odchodu do dôchodku a neskúmal odvody zaplatené na dôchodkové poistenie, Súd sa nevyjadril k tvrdeniu žalobkyne a nesplnil si povinnosť odôvodniť svoj rozsudok.

Súd vyvodzuje chybné právne závery zo skutkového stavu a osobitne z príkladov uvedených žalobkyňou. Tvrdenie, že zmeny kurzov rôznych vnútroštátnych mien sú určované okolnosťami mimo kontroly Spoločenstiev ešte neznamená, že tieto nemajú povinnosť dodržiavať zásadu zákazu diskriminácie osobitne voči vlastným zamestnancom a určiť v súlade s touto zásadou pravidlá pre prevod práv z dôchodkového zabezpečenia nadobudnutých voči vnútroštátnej poisťovni do systému dôchodku vypláčaného spoločstvom. Z toho vyplýva, osobitne, že Rada nemôže používať vzorec na prepočítanie, ktorý nerespektuje zásadu zákazu diskriminácie. Tak ale tomu je. V skutočnosti, sumy prevádzané z vnútroštátnych poisťovní sa z hľadiska zásady zákazu diskriminácie nerozlišujú podľa toho, či pochádzajú zo štátov so „slabou“ alebo „silnou“ menou. Súd však zistil, že s týmito sumami sa zaobchádza rozdielne na základe štátu pôvodu, a so sumami pochádzajúcimi zo štátov so „slabou menou“ sa zaobchádza výhodnejšie. Nakoniec, Súd opomenul preskúmať, a o to viac preukázať, v čom je takéto rozdielne zaobchádzanie objektívne odôvodnené. Takéto odôvodnenie sa nemôže zakladať na fakte, že ide o okolnosti mimo kontroly Spoločenstiev, keďže o vytvorení dvoch odlišných spôsobov zohľadnenia rozhodla Rada a ona rozhoduje aj o tom, na koho sa majú aplikovať.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady z 13. júla 1992 o určení všeobecných vykonávacích opatreniach pre vykonanie článku 11, odseky 1 a 2 prílohy č. VIII služobného poriadku a o zrušení hláv IV a V rozhodnutia Rady z 26. januára 1970 v znení rozhodnutia Rady z 19. decembra 1994.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio - Sezione Prima bis zo dňa 22. apríla 2004 vo veci Consorzio G.f.M. proti Ministero della Difesa a Società Coop.a.r.l. „La Cascina“ a Zilch s.r.l.

(Vec C-228/04)

(2004/C 190/18)

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio - Sezione Prima bis (Taliansko) uznesením z 22. apríla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Consorzio G.f.M. proti Ministero della Difesa a Società Coop.a.r.l. „La Cascina“ a Zilch s.r.l., ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 2. júna 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio - Sezione Prima bis žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Má sa článok 29 ods. 1 písm. e) a f) smernice Rady 92/50/EHS⁽¹⁾ z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb, pokiaľ ide o tieto ustanovenia, vykladať v tom zmysle, že kde zákonodarca spoločenstva uvádza „ktorý si neplní povinnosti, vzťahujúce sa na platenie príspevkov na sociálne zabezpečenie v súlade s právnymi predpismi krajiny, v ktorej má sídlo, alebo s právnymi predpismi platnými v krajine obstarávateľa alebo ktorý si neplní povinnosti, vzťahujúce sa na platenie daní v súlade s právnymi predpismi platnými v krajine obstarávateľa“, je jeho zámerom odkazovať jedine a výlučne na okolnosť, že subjekt, ktorý ku dňu uplynutia lehoty na predloženie ponuky v rámci verejného obstarávania (alebo kedykoľvek pred prijatím ponuky obstarávateľom), splnil tieto povinnosti riadnym a včasným zaplatením?
2. Má sa v dôsledku toho taliansky vnútroštátny predpis (článok 12 písm. d) a e) dekrétu č. 157 zo 17. marca 1995 č. 157) umožňujúci, na rozdiel od uvedeného právneho predpisu spoločenstva, vylúčenie z verejného obstarávania subjektov, ktoré „si nespĺnili povinnosti, vzťahujúce sa na platenie príspevkov na sociálne zabezpečenie pre ich zamestnancov v súlade s právnymi predpismi krajiny, v ktorej má sídlo, alebo s právnymi predpismi platnými v krajine obstarávateľa alebo ktoré si nespĺnili povinnosti, vzťahujúce sa na platenie daní v súlade s právnymi predpismi platnými v krajine obstarávateľa“, vykladať s výlučným odkazom na nesplnenie, ktoré je možné preukázať k vyššie uvedenému dňu (uplynutie lehoty stanovenej pre predloženie ponuky alebo bezprostredne pred jej aj predbežným prijatím), týchto povinností, bez toho, aby bola podstatná nasledovná „náprava“ ich postavenia?

3. Je možné opraviť (pokiaľ by sa malo, vzhľadom na to, čo je uvedené vyššie v bode 2, rozhodnúť, že vnútroštátny predpis nie je zlučiteľný so zmyslom a účelom právneho predpisu spoločenstva) vnútroštátneho zákonodarcu stanoviť, vzhľadom na obmedzenia, ktorým podlieha na účely realizácie pravidiel spoločenstva uvedených v spornej smernici, možnosť zúčastniť sa verejného obstarávania subjektom, ktoré aj keď ku dňu uplynutia lehoty „nesplňajú povinnosti“, ktoré sú podmienkou účasti na verejnom obstarávaní, sú schopné preukázať „nápravu“ ich postavenia (a prijatie konkrétnych opatrení vzhľadom k tomu)?

4. Pokiaľ sa rozhodlo, že výklad uvedený v bode 3 vyššie je možný, je možné stanoviť pružnejšie pravidlá vo vzťahu k prísnejšiemu výkladu pojmu „splnenie“ zo strany zákonodarcu spoločenstva, odporujú tieto pravidlá základným zásadám Spoločenstva, akými sú zásada rovnakého zaobchádzania vo vzťahu ku všetkým subjektom spoločenstva alebo - pokiaľ ide len o verejné obstarávanie - zásada rovnakých podmienok pre všetky subjekty účastniace verejného obstarávania?

(¹) Ú. v. ES L 209 z 24.7.2004, s. 1

Žaloba podaná 7. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovojvodstvu

(Vec C-236/04)

(2004/C 190/19)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. Shotter, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 7. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovojvodstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyslovil že Luxemburské veľkovojvodstvo tým, neprijalo zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so:

— smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/19/ES z 7. marca 2002 o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a príslušných zariadení („Prístupová smernica“) (¹);

- smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES z 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby („Smernica o povolení“) ⁽²⁾;
- smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES z 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby („Rámcová smernica“) ⁽³⁾;
- smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES z 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb („Smernica univerzálnej služby“) ⁽⁴⁾,

alebo v každom prípade tým, že o vyššie uvedených ustanoveniach neinformovalo Komisiu, si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 18 Prístupovej smernice, článku 18 Smernice o povolení, článku 28 Rámcovej smernice a článku 38 Smernice univerzálnej služby.

2. zaviazal Luxemburské veľkovojevodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smerníc uplynula 24. júla 2003.

- _____
- ⁽¹⁾ Ú. v. ES L 108 z 24.4.2002, s. 7
⁽²⁾ Ú. v. ES L 108 z 24.4.2002, s. 21
⁽³⁾ Ú. v. ES L 108 z 24.4.2002, s. 33
⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 108 z 24.4.2002, s. 51

Žaloba podaná 7. júna 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-238/04)

(2004/C 190/20)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: O. Beynet a A. Whelan, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 7. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyslovil, že nesprávnym prebratím článkov 1 a 2 odsek 3 smernice č. 90/388/EHS týkajúcej sa hospodárskej súťaže na trhu telekomunikačných služieb ⁽¹⁾, v znení smerníc č. 95/51/ES ⁽²⁾ a č. 96/19/ES ⁽³⁾, Francúzska republika nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z citovanej smernice ako aj z článku 249 (predtým článok 189) ods. 3 zmluvy;
2. zaviazal Francúzsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Francúzsky právny režim spôsobuje problém s kompatibilitou komunitárneho práva týkajúceho sa podmienok povolenia na poskytovanie telekomunikačných služieb káblovými distribútormi.

V skutočnosti, pokiaľ ide o poskytovanie telefónnych služieb, francúzska právna úprava ukladá povinnosť konzultácie obcí alebo ich združení pred udelením povolenia na poskytovanie telefonických služieb prostredníctvom káblových sietí. Táto povinnosť spôsobuje niekoľko problémov vo vzťahu k článku 2 odseku 3 smernice č. 90/388, zmenenej smernicou č. 96/19/ES ako je nedostatok transparentnosti v konzultačnom konaní, neúmerná právomoc miestnych samospráv rozhodovať podľa vlastného uváženia pri formulovaní ich stanovísk, pochybnosti v objektivitu konania z dôvodu prepojenia určitých samospráv a operátorov, diskriminačný aspekt konania, ktorá sa neuplatňuje na ostatných poskytovateľov telekomunikačných služieb a riziko diskriminácie medzi rôznymi káblovými operátormi.

Režim, podľa ktorého kábloví operátori musia systematicky informovať obce pred zavedením ich sietí, vytvára dodatočnú povinnosť v porovnaní s všeobecným režimom poskytovania aplikovaným na iných operátorov telekomunikačných služieb. Žiadny objektívny dôvod neopodstatňuje takéto rozdielne zaobchádzanie a preto francúzsky režim je z tohto pohľadu diskriminačný a odporuje spoločným ustanoveniam článkov 1 a 2 odsek 3 smernice č. 90/388/EHS, v znení smerníc č. 95/51/ES a č. 96/19/ES.

- _____
- ⁽¹⁾ Ú. v. ES L 192, z 24.7.1990, s. 10
⁽²⁾ Smernica Komisie č. 95/51/ES z 18.1.1995, ktorá mení smernicu č. 90/388/EHS pokiaľ ide o zrušenie obmedzení používania káblových televíznych sietí na poskytovanie už liberalizovaných telekomunikačných služieb (Ú. v. ES L 256, z 26.1.1995, s. 49)
⁽³⁾ Smernica Komisie č. 96/19/ES z 13.3.1996, ktorá mení smernicu č. 90/388/EHS pokiaľ ide o realizáciu voľnej hospodárskej súťaže na trhu telekomunikácií

**Žaloba podaná dňa 8. júna 2004 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu**

(Vec C-240/04)

(2004/C 190/21)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. Shotter splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 8. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Belgickému kráľovstvu.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyslovil, že neprebratím zákonných a vykonávacích predpisov potrebných na zosúladienie sa so

- smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/19/ES zo 7. marca 2002 o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a príslušných zariadení („Prístupová smernica“) ⁽¹⁾;
- smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby („Smernica o povolení“) ⁽²⁾;
- smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby („Rámcová smernica“) ⁽³⁾;
- smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb („Smernica univerzálnej služby“) ⁽⁴⁾,

alebo v každom prípade neoznáním uvedených ustanovení Komisii, Belgické kráľovstvo nesplnilo povinnosti, ktoré sa mu ukladajú v zmysle článku 18 Prístupovej smernice, článku 18 Smernice o povolení, článku 28 Rámcovej smernice a článku 38 Smernice univerzálnej služby.

2. zaviazal Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 24. júna 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 108, z 24.4.2002, s. 7

⁽²⁾ Ú. v. ES L 108, z 24.4.2002, s. 21

⁽³⁾ Ú. v. ES L 108, z 24.4.2002, s. 33

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 108, z 24.4.2002, s. 51

**Odvolanie podané dňa 9. júna 2004 M. proti rozsudku
Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá
komora) z 21. apríla 2004 vo veci T-172/01, M. proti
Súdному dvoru Európskych spoločenstiev.**

(Vec C-243/04 P)

(2004/C 190/22)

M. podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev 9. júna 2004 odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) z 21. apríla 2004 vo veci T-172/01, M. proti Súdny dvor Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupuje H. Tagaras, advokát.

Odvolaťel navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že toto odvolanie je prípustné a dôvodné;
- zrušil napadnutý rozsudok a odvolateľovi priznal právo na dôchodok pozostalej osoby v súlade s článkom 27 dodatku VIII služobného poriadku;
- zaviazal odporcu v konaní o odvolaní na náhradu trov tak odvolacieho konania ako aj konania pred Súdom prvého stupňa.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Napadnutému rozsudku sú vytýkané tak vady konania v zmysle článku 58 Štatútu Súdneho dvora ako aj porušenie komunitárneho práva v zmysle toho istého ustanovenia. Odvolateľka sa tiež dovoláva na Európsky dohovor o ľudských právach a zvlášť na právo na spravodlivý proces.

Dôvody väd konania sa týkajú dôkazných prostriedkov a majú dve časti. Prvá spočíva v tom, že Súd prvého stupňa zamietol ako oneskorené dve prehlásenia spísané notárom, ktoré boli predložené po ukončení písomného konania, ktoré však boli odpoveďou na novú dokumentáciu a argumentáciu dupliky. Druhá spočíva v skutočnosti, že Súd prvého stupňa vôbec nevzal v úvahu dve ďalšie prehlásenia spísané notárom, ktoré boli pripojené pri pôvodnej žalobe, ako i v odvolacom konaní.

Dôvod porušenia komunitárneho práva spočíva v právnej chybe, ktorej sa dopustil Súd prvého stupňa pri aplikácii článku 27 dodatku VIII služobného poriadku z dôvodu nesprávnej právnej kvalifikácie dohody uzatvorenej na jar roku 1999 medzi odvolateľkou a jej bývalým manželom. Odvolanie zvlášť vytýka napadnutému rozsudku, že tejto dohode z roku 1999 nepriznal „vyživovací“ charakter, ale ju svojvoľne a nesprávne kvalifikoval ako akt „čistej zdvorilosti“.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný rozsudkom Cour de travail de Liège, section de Neufchâteau zo dňa 9. júna 2004 vo veci José Allard proti Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendantes, skráteneý názov INASTI

(Vec C-249/04)

(2004/C 190/23)

Cour de travail de Liège, section de Neufchâteau (Belgicko) rozsudkom z 9. júna 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci José Allard proti Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendantes, skráteneý názov INASTI, ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 11. júna 2004.

Cour de travail de Liège, section de Neufchâteau žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Sú články 13 a nasl. nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva⁽¹⁾ na prekážku toho, aby sa vyberalo poistné – ako znížené poistné v zmysle A.R. (Kráľovského nariadenia)

č. 289 z 31. marca 1994 o niektorých dočasných opatreniach o znížení príjmov samostatne zárobkovo činných osôb s ohľadom na zníženie verejných dávok a finančnej rovnováhy sociálneho postavenia samostatne zárobkovo činných osôb – z príjmov zo zárobkovej činnosti samostatne zárobkovo činných osôb, ktoré pochádzajú zo zárobkovej činnosti na území iného členského štátu, ako je členský štát, kde sa vyberá poistné, keď samostatne zárobkovo činná osoba nemá na základe takejto platby poistného nárok na žiadnu sociálnu alebo inú dávku v tomto štáte?

2. Nezakazujú články 39 a 45 (predtým články 48 a 52) Rímskej zmluvy z 25. marca 1957 zakladajúcej Európske spoločenstvo, aby samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré uplatňujú svoje právo na voľný pohyb, boli povinné platiť poistné vypočítané takýmto spôsobom?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva v znení nariadenia Rady (EHS) č. 2001/83 z 2. júna 1983 (Ú. v. ES L 230, s. 6, príloha 1).

SÚD PRVÉHO STUPŇA

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 25. mája 2004

vo veci T-154/01, Distilleria F. Palma SpA proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(Nariadenie (EHS) č. 822/87 — Spoločná organizácia trhu s vínom — Nariadenie (EHS) č. 1780/89 — Nariadenie (EHS) č. 2710/93 — Nariadenie (ES) č. 416/96 — Odbyt alkoholu získaného destiláciou — Nariadenie (EHS) č. 3390/90 — Verejná súťaž pre používanie v sektore motorových palív — Odmietnutie Komisie zmeniť niektoré podmienky verejnej súťaže — Vyššia moc — Mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva — Prípustnosť)

(2004/C 190/24)

(Jazyk konania: taliansky)

Vo veci T-154/01, Distilleria F. Palma SpA v likvidácii, so sídlom v Napoli (Taliansko), zastúpený p. F. Caruso, advokát, proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: L. Visaggio a C. Cattabriga, asistent: A. Dal Ferro), predmetom ktorej je žaloba na základe článku 235 ES a článku 288 odsek 2 ES na náhradu škody, ktorá mu bola podľa neho spôsobená v dôsledku údajne nezákonného správania Komisie vyplývajúceho z listu zo dňa 11. novembra 1996, ktorý tento orgán zaslal talianskym orgánom, Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: J. Pirrung, predseda a A.W.H. Meij a N.J. Forwood, sudcovia; tajomník: J. Palacio González, hlavný referent vyhlásil dňa 25. mája 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.
2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 259 z 15.9.2001

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 12. mája 2004

vo veci T-191/01, André Hecq proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(Úradníci — Sociálne zabezpečenie — Článok 72 odsek 1 služobného poriadku — Náhrada liečebných nákladov — Ťažká choroba — Odmietnutie náhrady nákladov na určité liečebné úkony vo výške 100 %)

(2004/C 190/25)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T-191/01, André Hecq, úradník Komisie Európskych spoločenstiev, bytom v Mondercange (Luxemburg), v zastúpení: C. Mourato, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: J. Currall), predmetom ktorej je návrh na zrušenie dvoch rozhodnutí, a to z 13. októbra 2000 a zo 6. novembra 2000, vydaných kanceláriou likvidátora poisťných udalostí, ktorými bola odmietnutá náhrada nákladov na určité liečebné úkony, ktoré vznikli manželke žalobcu, vo výške 100 %, Súd prvého stupňa (tretia komora) v zložení: J. Azizi, predseda a M. Jaeger a F. Dehousse, sudcovia, tajomník: M. I. Natsinas, radca, vyhlásil dňa 12. mája 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rozhodnutia vydané kanceláriou likvidátora poisťných udalostí 13. októbra 2000 a 6. novembra 2000 sa zrušujú, a to v častiach, v ktorých bola odmietnutá náhrada určitých liečebných nákladov, ktoré vznikli manželke žalobcu, vo výške 100 %.
2. Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 55 z 8.3.2003

Žaloba podaná dňa 28. januára 2004: Eurodive Services and Distribution N. V. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT)

(Vec T-31/04)

(2004/C 190/26)

(Jazyk konania: španielčina)

Eurodive Services and Distribution N. V., so sídlom v Amsterdame (Holandsko), v zastúpení: Enrique Armijo Chávarri a Antonio Castán Pérez-Gomez, advokáti, podal dňa 28. januára 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT).

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚVHT z 12. novembra 2003 vydaného v spojených veciach R 419/2001 a R 530/2001-1, a

— zaviazal Úrad na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločnosti: Jesús Gómez Frías

Dotknutá ochranná známka spoločnosti: Obrazová ochranná známka „EUROMASTER“ – prihláška č. 728.295 pre služby triedy 39 (dopravné služby, dopravné prostriedky a náhradné diely) a triedy 41 (služby súvisiace s organizáciou športových podujatí)

Namietaný majiteľ ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke: Žalobca.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: Slovné ochranné známky „EUROMASTER“ – španielske (č. 1.613.599 a 1.613.600), francúzska (č. 1.624.667), rakúska (č. 172.243), ochranná známka Beneluxu (č. 495.020), dánska (č. VR 08 0221991), fínska (č. 119.689), anglické (č. 1.454.805 a 1.455.074), grécka (č. 109.184), írsky (č. B 146.109), talianska (č. 608.701), portugalské (č. 270.847 a 270.848) a švédsky (č. 245.822) pre výrobky a služby tried 12, 16 a 37.

Rozhodnutie námietkového oddelenia:

Námietke sa vyhovel v časti, v ktorej sa týkala služieb triedy 39 a námietka bola zamietnutá v časti, v ktorej sa týkala služieb triedy 41.

Rozhodnutie odvolacieho senátu:

Zamietnutie odvolanie

Dôvody žaloby:

Nesprávne uplatnenie článku 8 odsek 1 písmeno b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 a porušenie článku 73 tohto nariadenia.

Žaloba podaná dňa 8. apríla 2004: GfK Aktiengesellschaft proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-135/04)

(2004/C 190/27)

(Jazyk konania bude určený podľa článku 131 § 2 rokovacieho poriadku - jazyk, v ktorom bola žaloba podaná: nemčina)

GfK Aktiengesellschaft, so sídlom v Nürnberg (Nemecko), v zastúpení: U. Brückmann a R. Lange, advokáti, podal dňa 8. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Druhým účastníkom konania pred odvolacím senátom bol BUS-Betreuungs- und Unternehmensberatungs-GmbH, so sídlom München (Nemecko).

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutie č. R 327/2003-1 odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu zo dňa 4. februára 2004.

— zamietol námietku vedľajšieho účastníka konania zo dňa 6. októbra 2000 ohľadne obrazovej a slovnej ochrannej známky „BUS Betreuungsverbund für Unternehmer und Selbständige e.V.“ (registračné číslo DE 1 127 415)

— zaviazal Úrad na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva:	Žalobca
Dotknutá ochranná známka spoločenstva:	Slovná ochranná známka „Online Bus“ pre služby triedy 35 (okrem iného zostavovanie štatistík v oblasti vedy, marketingu, výskumu analýzy trhu, podnikateľského a organizačného poradenstva)
Namietajúci majiteľ ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke:	BUS-Betreuungs- und Unternehmensberatungs-GmbH
Namietaná ochranná známka alebo označenie:	Nemecká obrazová ochranná známka „BUS“ pre služby triedy 35, 40, 41 a 42 (okrem iného podnikateľské poradenstvo, obzvlášť organizačné a podnikové poradenstvo)
Rozhodnutie námietkového oddelenia:	Zamietnutie prihlášky
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Zamietnutie odvolania žalobcu
Dôvody žaloby:	<p>— vedľajší účastník konania nepreukázal používanie namietanej ochrannej známky, a preto je potrebné podľa čl. 43 ods. 2 druhej vety nariadenia Rady (ES) č. 40/93 námietku zamietnuť.</p> <p>— z dôvodu nedostatku podobnosti označení, neexistuje u sporných ochranných známok pravdepodobnosť zámery v zmysle čl. 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94</p>

Žaloba podaná dňa 8. apríla 2004: Domäne Vorderriss, pán Rasso Freiherr von Cramer-Klett a Rechtlerverband Pfronten proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-136/04)

(2004/C 190/28)

(Jazyk konania: nemčina)

Domäne Vorderriss, Lenggries, Nemecko, pán Rasso Freiherr von Cramer-Klett, bydliskom Aschau i. Chiemgau, Nemecko a

Rechtlerverband Pfronten, Pfronten, v zastúpení: advokát Th. Schönfeld, podali 8. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— vyhlásil rozhodnutie Komisie z 22. decembra 2003 o schválení zoznamu lokalít európskeho významu pre alpský biografický región podľa smernice Rady č. 92/43 EHS⁽¹⁾ za neplatné

— zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia sú vlastníkami lesov, ktoré obhospodarujú v rámci prevádzky podniku lesného hospodárstva. Tieto lesy boli napadnutým rozhodnutím vyhlásené za lokalitu európskeho významu (LEV) ako alpský biografický región.

Žalobcovia uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie zasahuje do ich základných práv, ktoré sú zaručené v rámci všeobecných zásad poriadku spoločenstva. Tento zásah do základných práv je protiprávny z formálnej stránky, lebo pri vydaní rozhodnutia Komisie (a pri výkone smernice 92/43/EHS⁽²⁾) neboli zachované účastnícke práva dotknutých vlastníkov.

Ďalej žalobcovia uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie porušuje aj hmotno-právne vlastnícke práva žalobcov, lebo súkromné vlastnícke práva žalobcov (a iných dotknutých osôb) neboli vôbec pri stanovení LEV zohľadnené. Preto ani nebolo vykonané posúdenie záujmov pri zámere určiť LEV a proti nim stojacich súkromných záujmov žalobcov. Napadnuté rozhodnutie je okrem toho v rozpore so samotnou smernicou 92/43/EHS, lebo otázka finančného vyrovnania ostala otvorená a neupravená.

Navyše žalobcovia uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie je neprimerané, lebo už samo osebe nie je schopné vytvoriť koherentnú európsku ekologickú sieť a „jednotlivý zoznam“ len pre jeden biografický región nie je vhodný na dosiahnutie cieľa smernice. Napadnuté rozhodnutie je ďalej preto neprimerané, lebo opomenulo požadované rozsiahlejšie zosúladienie celého územia spoločenstva.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 14 z 21.1.2004, s. 21

⁽²⁾ Smernica rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, Ú. v. ES L 206, s. 7

Žaloba podaná dňa 13. apríla 2004 Antonietta Camurato Carfagno proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-143/04)

(2004/C 190/29)

(Jazyk konania: francúzsky)

Antonietta Camurato Carfagno, bytom Braine-L'Alleud (Belgicko), v zastúpení: Carlos Mourato, advokát, podala 13. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie hodnotiteľa z 9. apríla 2003 o odvolaní týkajúcom sa hodnotenia služobného postupu (HSP) žalobkyne za obdobie od 1. júla 2001 do 31. decembra 2002;
- zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním (OPM) z 11. decembra 2003, ktorým sa zamietla sťažnosť žalobkyne (R/353/03);
- prijal rozhodnutie, ktorým sa žalobkyňi dáva právo uviesť dodatočný dôvod založený na zneužití právomoci hodnotiteľov a OPM;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania ako aj nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s konaním a to najmä výdavky spojené so stanovením adresy na doručovanie, cestovné a výdavky spojené s pobytom a odmena a výdavky advokáta.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa napáda hodnotenie služobného postupu („HSP“) vzťahujúce sa na obdobie od 1. júla 2001 do 31. decembra 2002.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza, že hodnotenia obsiahnuté v HSP sú zjavne nesprávne vzhľadom na niektoré úkony a skutočnosti, ktoré nastali počas a po uplynutí hodnotiaceho obdobia vo vzťahu ku ktorému boli vyjadrené stanoviská hodnotiteľom a overovateľom. Uvedené stanoviská sú v rozpore so stanovenou známkou a s jej významom. Žalobkyňa sa okrem toho domnieva, že HSP je v rozpore s článkom 43 štatútu z toho dôvodu, že nový systém hodnotenia môže viesť k nesprávnemu hodnoteniu úradníkov spočívajúcim v ich podhodnotení, čo považuje žalobkyňa aj za svoj prípad a to

vzhľadom najmä na povinnosť dodržiavať priemernú známku 14/20.

Ďalej sa žalobkyňa odvoláva na:

- zjavnú chybu posúdenia skutočností;
- porušenie zásady rovnosti zaobchádzania;
- porušenie povinnosti odôvodnenia.

Žaloba podaná dňa 10. mája 2004 Patricia Wauthier a Viviane Deveen proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-164/04)

(2004/C 190/30)

(Jazyk konania: francúzština)

Patricia Wauthier a Viviane Deveen, bytom v Belgicku, zastúpení Gilles Bounéou a Frédéric Frabetti, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podali 10. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobci navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil vykonané hodnotenie, týkajúce sa žalobcov, za roky 2001 – 2002;
- subsidiárne, zrušil hodnotenie služobného postupu žalobcov (REC/CDR) za obdobie 1.7.2001 – 31.12.2002;
- rozhodol o trovách, výdavkoch a odmenách za zastupovanie a zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na ich náhradu.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Žalobné dôvody a hlavné argumenty uvádzané žalobcami v tejto veci sú rovnaké ako tie, ktoré uviedli žalobcovia vo veciach T-43/04 a T-47/04.

Žaloba podaná dňa 17. mája 2004 Daniel Surget proti Rade Európskej únie a Komisii Európskych spoločností**(Vec T-171/04)**

(2004/C 190/31)

(Jazyk konania: francúzsky)

Daniel Surget, bytom Cherbourg (Francúzsko), zastúpený Jean-François Péricaud, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 17. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Rade Európskej únie a Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- Zaviazal Radu Európskej únie a Komisiu Európskych spoločností solidárne na zaplatenie sumy 909 428 eur, subsidiárne sumy 740 190 eur, v oboch prípadoch zvýšenú o zákonné úroky odo dňa podania tejto žaloby o náhradu škody;
- zaviazal solidárne Radu a Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Žalobné dôvody a hlavné argumenty sú totožné s tými uvedenými v prípade T-440/03 Arizmendi a spol. proti Rada a Komisia ⁽¹⁾.

(¹) Ú. v. EÚ C 59, 6.3.2004, s. 31

Žaloba podaná dňa 17. mája 2004 Nathalie Heinen proti Komisii Európskych spoločností**(Vec T-181/04)**

(2004/C 190/32)

(Jazyk konania: francúzsky)

Nathalie Heinen, bytom Ottignies (Belgicko), zastúpená Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis a Etienne Marchal, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 17. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie poroty výberového konania COM/PB/02, ktorým sa zamietol zápis mena žalobcu na rezervnú listinu;
- zaviazal odporcu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Žalobca, ktorý sa zúčastnil na skúškach interného výberového konania COM/PB/02 za účelom prestupu z kategórie C do kategórie B, napadá rozhodnutie poroty, ktorým zamietla zápis jeho mena na rezervnú listinu tohto výberového konania v dôsledku výsledkov, ktoré dosiahol na ústnej skúške, ktoré, aj keď v zásade prekročili požadovanú hranicu, boli nepostačujúce.

Na podporu svojho nároku žalobca tvrdí, že boli porušené podmienky výberového konania, ako aj princíp rovnosti a zákazu diskriminácie.

Žalobca v tejto súvislosti presnejšie uvádza, že napriek tomu, že podľa podmienok výberového konania musel každý uchádzač vo svojej prihláške uviesť jazyk, ktorý si vybral pre účely výberového testu a ústnej skúšky, s možnosťou vybrať si pre ústnu skúšku odlišný jazyk, pričom táto voľba bola konečná, niektorí uchádzači mali možnosť zmeniť tento jazyk po podaní prihlášky, a niektorí dokonca aj v deň konania ústnej skúšky.

III

(Oznámenia)

(2004/C 190/33)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 179, 10.7.2004

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 168, 26.6.2004

Ú. v. EÚ C 156, 12.6.2004

Ú. v. EÚ C 146, 29.5.2004

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
